

АНИСКИН МИХАИЛ АЛЯКСАНДРАВИЧ
нарадзіўся 18.10.1922 г. у в. Косціна Возера Іглінскага раёна, Башкірыя. Герой Савецкага Саюза. У 1941 г. стаў курсантам Саратаўскага танкавага вучылішча. На фронце са жніўня 1943г., лейтэнант, камандзір танка разведудова 44-га танкавага палка 8-й гвардзейскай механізаванай брыгады.

Пачалася вайна. Курсант танкавага вучылішча Міхаіл Аніскін 9 ліпеня піша дадому, перш за ўсё звяртаючыся да маці: “Мама! За мяня не волнуйся, не плач! Ты же

знаеш, што тэперь усё для арміі, усё для фронту. А то, што могуць убіць, аб гэтым гаворыць рана, трэба гаворыць аб жыцці, аб шчаслівым будучым”.

А вось крыху пазнейшы ліст, ад 10 жніўня 1941 г.:

“Сённяшні дзень у нашай школе – большы празднік – дзень прыняцця прысягі. Я яшчэ крэпчэй і настойчывей возьмуся за ўчэбу, таму што мы прынялі прысягу на вернасць Родіне. Папа правільна сказаў, што у мяня сілы волі хваціць. Чо я захочу зрабіць, то гэтаго я добьюся і зраблю. Толькі бы хутчэй разгроміць ворага чалавечества Гітлера, у гэтым сумнення няма. Гітлеровцаў сотрем з твару зямлі...”

У лютым 1942 г. здадзены апошнія экзамены, маладыя хлопцы – курсанты – сталі лейтэнантамі і атрымалі накіраванне ў дзеючую армію.

Настаў чэрвень 1944 года. Ішла ўзмоцненая падрыхтоўка да правядзення буйнай аперацыі па вызваленню Беларусі пад кодавай назвай “Баграціён”.

А вытрымкі з успамінаў баявога сябра Міхаіла Аніскіна Героя Савецкага Саюза Івана Астапавіча Мазгавага з Чарнігава:

– 12 чэрвеня, – расказвае І. А. Мазгавы, – мы на сваіх танках зрабілі стокіламетровы марш і прыбылі да пярэдняга краю. Міша трапіў у разведудовод Громава. 23 чэрвеня наш корпус быў уведзены ў прарыў. 24 чэрвеня брыгада рухалася на Сянно, вызваліўшы вёскі Кічына і Навасёлкі. У гэтым напрамку немцы трывала ўмацаваліся, і нам давялося весці цяжкія баі. 25 чэрвеня брыгадзе дадзена заданне ісці далей на захад. Але перад вёскай Студзёнка мы сустрэлі моцнае супраціўленне. Адбыўся жорсткі бой”.

Ва ўзнагародным лісце сказана: “Камандзір танка разведудова гвардыі лейтэнант Аніскін М. А., дзейнічаючы ў разведцы за населены

*Давно окончилась война
Но в нашем сердце не забыты
Героев павших имена
Что навсегда С Победой слиты*

Спіс выкарыстанай літаратуры

1. Бандарэвіч, В.В. Экскурсія да вытокаў горада Сянно: Краязнаўчыя нарысы / В.В.Бандарэвіч. - Мн.: Літаратура і Искусство, 2008. - 168 с.
2. Вехі ваеннай славы: Альбом. – Сянно, Цэнтральная раённая бібліятэка, 2008. – 52 с.
3. Герои-освободители Сенненского района: Альбом.- Сенно: Центральная районная библиотека, 2008. – 44 с.
4. Герои-сенненцы и участники освобождения Сенненского района.: Альбом .- Сенно: Детская районная библиотека, 1999.- 40 с.
5. Заслонова, И.К. Повесть об отце. - Мн.: “Юнацтва”, 1988. - 173 с.
6. Заслонов Константин: Альбом. - Сенно: Центральная районная библиотека, 1988. - 38 с.
7. Памяць: Гісторыка-дакументальная хроніка Сенненскага раёна. - Мн.: ПК “Паліграффармленне”, 2003.- 661 с.
8. Сенненскі раён // Памяць Беларусі: Рэспубліканская кніга / Рэд.кал.: Г.Пашкоў (гал.рэдактар) і інш.; маст. У.П.Свентахоўскі.- Мн.: БелЭн, 2005. - С.216 – 219.
9. Сенненшчына ў гады Вялікай Айчыннай вайны: Альбом. – Сянно: Цэнтральная раённая бібліятэка, 2008. – 56 с.
10. Скопа , В.Г. Сенно: Ист.-экон.очерк.- Мн.: “Беларусь”, 1978. - 80 с.:

пункт Студзёнка, сустрэў калону больш за 60 аўтамашын і каля роты салдат і афіцэраў праціўніка. Калону прыкрывала самаходная гармата і некалькі гармат. Калі танк гвардыі лейтэнанта Аніскіна з'явіўся ў вёсцы, шлях яму быў адрэзаны. Засталося адно – прыняць бой. За гадзіну бою трапным агнём танкісты знішчылі 60 аўтамашын, больш як 75 салдат і афіцэраў ворага, склад з прадуктамі і іншай маёмасцю. У гэтым баі 25.06.1944 г. лейтэнант Аніскін загінуў. На месцы гібелі ў вёсцы Студзёнка пастаўлены помнік. Пахаронены ў брацкай магіле савецкіх воінаў і партызан у вёсцы Пустынкi.

БАРАДУЛІН СЯРГЕЙ ДЗМІТРЫЕВІЧ нарадзіўся 08.10.1924 г. у вёсцы Лебедзі Унінскага р-на Кіраўскай вобласці. Герой Савецкага Саюза. Да вайны працаваў у калгасе. На фронце з 1943 г. 3 чэрвеня 1943 г. на Заходнім, 1-м і 2-м Прыбалтыйскіх і 3-м Беларускім франтах, наводчык рэактыўнай мінамётнай устаноўкі (“Кацюшы”). Удзельнічаў у баях за вызваленне Смаленска, Невеля, Гарадка і Сянно. Імем С. Дз. Барадулiна названы вуліцы ў г. Сянно і г. Кіраве.

НАЗАРЭНКА ПАВЕЛ ІВАНАВІЧ нарадзіўся 24.05.1919 г. у в. Трохсельскае Новакубанскага раёна Краснадарскага краю. Герой Савецкага Саюза. Да вайны працаваў у калгасе. У Вялікую Айчынную вайну на фронце з 1942 г., вадзіцель рэактыўнай мінамётнай устаноўкі (“Кацюша”). Імем П. І. Назарэнкі названа вуліца ў г. Сянно.

СВЯТЛІЧНЫ ЦІМАФЕЙ ІВАНАВІЧ

Нарадзіўся 01.05.1917 г. у в. Святлічнае Залачэўскага раёна Харкаўскай вобласці. Герой Савецкага Саюза (1945). На фронце з 1941 г., сяржант, камандзір рэактыўнай мінамётнай устаноўкі. Імем Ц. І. Святлічнага названа вуліца ў г. Сянно.

Подзвіг Барадуліна С. Д., Назарэнка П. І. і Святлічнага Ц. І.

26.06.1944 г. батарэя рэактыўных мінамётных устаноў "Кацюша" разам з перадавымі падраздзяленнямі 3-га гвардзейскага кавалерыйскага корпуса пераправілася цераз р. Абалянка і завязала каля вёскі Кажамякі бой з пераўзыходзячымі сіламі нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У час бою адна з мінамётных устаноў, у разлік якой уваходзілі камандзір гвардыі сяржант Ц. І. Святлічны, вадзіцель гвардыі старшы сяржант П. І. Назарэнка і наводчык гвардыі радавы С. Дз. Барадулін, была пашкоджана і акружана гітлераўцамі. 6 гадзін стрымлівалі гвардзейцы шалёны націск ворага, знішчылі больш за 500 салдат і афіцэраў, шмат тэхнікі. Загінулі ў гэтым баі.

За праяўленыя мужнасць і гераізм Святлічнаму Цімафею Іванавічу, Барадуліну Сяргею Дзмітрыевічу, Назарэнка Паўлу Іванавічу 24.03.45 г. пасмяротна прысвоена званне Героя Савецкага Саюза. Яны перазахаронены ў горадзе Сянно у брацкай магіле, на гэтым месцы ўстаноўлена скульптура салдата.

ЗАСЛОНАŪ КАНСТАНЦІН СЯРГЕЕВІЧ

(партызанская мянушка Дзядзька Косця). Нарадзіўся 07.01.1910 г. Быў адным з арганізатараў і кіраўнікоў партызанскага падполля і партызанскага руху ў Віцебскай вобласці ў Вялікую Айчынную вайну. У 1943 годзе яму было прысвоена званне Героя Савецкага Саюза.

К. Заслонаў працаваў у чыгуначным дэпо станцыі Віцебск. З 1939 года – на ст. Орша. У верасні 1941 года Заслонаў сфарміраваў з чыгуначнікаў партызанскі атрад. У кастрычніку перайшоў з ім лінію фронту, уладкаваўся на працу ў Аршанскае дэпо. Стварыў і ўзначаліў некалькі падпольных дыверсійных груп, якія разам з іншымі падпольнымі групамі аршанскага патрыятычнага падполля паралізавалі работу чыгуначнага вузла.

З лютага 1942 года Заслонаў – камандзір партызанскага атрада, з ліпеня 1942 – брыгадны. Арганізоўваў дыверсіі на чыгунцы, узначальваў баявыя дзеянні супраць нямецка-фашысцкіх акупантаў на тэрыторыі Аршанскага, Багушэўскага, Лёзненскага і Сенненскага раёнаў.

За тры месяцы падпольшчыкі-заслонаўцы спусцілі пад адхон каля ста пяздоў з жывой сілай і тэхнікай праціўніка, вывелі са строю, знішчылі больш за 200 паравозаў, тысячы вагонаў і цэстэрнаў, больш за 200 аўтамашын і іншай тэхнікі ворага.

Загінуў у баі каля в. Купаваць Сенненскага раёна. Гэта быў знакаміты купавацкі бой 1942 года. К. Заслонаў перапахаваны на чыгуначнай станцыі Орша каля будынка вакзала. У гады Айчыннай вайны дзве партызанскія брыгады былі названы яго імем.

У 1948 г. у Оршы створаны мемарыяльны музей. Імем Заслонава названы дэпо станцыі Орша, школа ў Оршы, чыгуначная станцыя ў Лепельскім раёне, дзіцячая чыгунка ў Мінску. У Оршы і ў Сенненскім раёне на месцы гібелі Заслонава пастаўлены помнікі.